

[Ove Hansen.]

som vi nu her skal tage stilling til. Landbruget er således fritaget for at svare grundskyld til amtskommunen, dersom forrentningsprocenten kommer under en vis størrelse. Visse subsidier til landbruget er da også udtryk for vilje til at hjælpe, dersom der er behov for hjælp. Jeg tror, mange landkommuner ville have store vanskeligheder ved at klare deres forpligtelser, deres udgifter, dersom de ændringsforslag, som de konservative medlemmer af udvalget har stillet, blev ophøjet til lov.

Jeg synes også, der er grund til at gøre opmærksom på, at det konservative folkeparti har givet os et udkast, bl. a. om de kommunale skatter, hvori det foreslås, at statens tilskud til kommunerne gøres mindre, at kommunerne selv skal afholde flere og flere udgifter. Der kan måske være noget om det, men det bliver ikke let for kommunerne at klare opgaverne, når man samtidig begrænser deres muligheder for udskrivning af skatter.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale, at man stemmer for de ændringsforslag, der er stillet af ministrene og tiltrådt af hele udvalget eller af et flertal af udvalgets medlemmer, og stemmer imod de ændringsforslag, som er stillet af de konservative.

Thisted Knudsen: Det siges ofte i denne sal, at det danske samfund har skiftet ham, har ændret sig fra et udpræget bondesamfund — som man sagde — til et industrialiseret samfund. Jeg skal selvfølgelig ikke bestride, at der er ikke så lidt om det; men netop denne udvikling i det danske samfund har også haft virkninger på det område, vi her behandler, nemlig spørgsmålet om, hvordan vi i det moderne samfund skal beskatte jordværdierne.

Her er jeg og mit parti af den opfattelse, at forudsætningerne for at beskatte jordværdierne i Danmark er ændret uhyre stærkt, og at man må tage hensyn til disse ændringer. Venstre har utallige gange fra denne talerstol sammen med det konservative folkeparti fremsat forslag om ændringer i jordbeskatningen — ændringer, der gik ud på at gøre den tidssvarende, gøre den mere rimelig og mere retfærdig. Og vi har begrundet dette med, at hvis man, selv det ærede medlem hr. Holger Eriksen —

ja undskyld, ærede medlem, der er en smule konservatisme i mig endnu — hvis man virkelig nøgternt var gået til bunds i problemerne, ville man have erkendt, at jordbeskatningen har nogle virkninger, som ikke er eftertragtellesværdige samfundsmæssigt set.

For det første må jordbeskatningen ramme boligen; det kommer man ikke uden om. Jordbeskatningen rammer dernæst landbrugsjorden — og gør det ofte ubarmhjerdigt hårdt; og man må samtidig erkende, at uanset hvad man i denne sal har gennemført af beskatning af jordværdierne, har vi ikke fået billigere jord; det er jo sandheden om det.

Vi har ej heller løst noget socialt problem med jordskatterne — tværtimod. Hvis de ærede medlemmer så, hvordan jordskatterne ramte boligen i mange byområder, så ville de i sandhedens interesse erkende, at denne form for beskatning ofte vendte den tunge ende nedad, ramte dem, der boede meget stort og flot, mindst, og dem, der boede dårligst, mest. Det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen ryster på hovedet — han kender det ikke som jeg i praksis.

Se, det er jo baggrunden. Jeg ved godt, at hr. Holger Eriksen ikke vil erkende det; der er noget mosgroet over de standpunkter, hr. Holger Eriksen indtager i denne sag.

Da vi nu skimtede virkningerne af den 13. alm. vurdering — og de konservative gjorde det samme — blev vi bange for, at indenrigsministeren var for svag i koderne, og at man ikke så, at når vi fik disse formidable stigninger i de faste ejendomme, navnlig i jordværdierne, ville der også ske noget skattemæssigt, som ikke var rigtigt. Sammen med de konservative varskoede vi indenrigsministeren øjeblikkeligt og sagde til ham: pas nu på. Vi fik en erklæring, der gik ud på, at regeringen egentlig var sindet at afbøde de urimelige virkninger af den 13. alm. vurdering.

For hvad skete der med denne 13. alm. vurdering? Vi fik i Danmark nogle papirformuer, som verden ikke har set mage til, nogle stigninger, der var voldsomme. Tag bare spørgsmålet for boligens vedkommende. Det er dog meningen, man skal blive boende dér; det er da ikke meningen, man skal sælge den. Hvad landbrugsjorden angår, skal landmanden — det har jeg sagt ofte —